

som i forrige Rigsdagssamling accepterede et Forslag, som gik ud paa 9 pro mille og 6 pro mille her i København. Det radikale Venstres Forargelse og „Politiken“s Forargelse over de Konservatives Stilling er vel kun et Udtryk for den Dualisme, der i Øjeblikket findes i radikal Politik her i Landet.

Meget lidt er der sagt om Fremtiden; det har man ikke Brug for at tale om nu. Kun en lille Dør er aabnet, nemlig da vi talte om Købstædernes Krav. Da sagde — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Henningsen —, at hvis Købstædernes Krav om at faa dette lavet om, saa det kunde gaa lidt hurtigere, blev stærkere, vilde man være villig til at se venligt derpaa, en Udtryksmaade, som i øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Pinholt havde brugt, maaske i en lidt svagere Form. Derfor blev det ærede Medlem Hr. Pinholt jo ogsaa rost, fik, om jeg saa maa sige, baade Formands og Næstformands Attest for at have gjort sit Arbejde godt; der er andre, der har gjort det mindre godt, men det ærede Medlem Hr. Pinholt havde virkelig gjort det fortrinligt.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at det konservative Folkeparti spekulerede politisk i dette Spørgsmaal, og med alle Tegn paa Væmmelse tilføjede den højtærede Minister: Hvor kan overhovedet et politisk Parti spekulere i en Sag? Sligt har aldrig ligget for Socialdemokratiet. Med en Voldsomhed uden Lige havde de Konservative angrebet dette Lovforslag, sagde den højtærede Indenrigsminister. Jeg ved nu ikke, om man kan sige andet end, at den Tale, Partiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fibiger holdt, egentlig var en rigtig jævn Tale om, hvorfor det konservative Folkeparti gik imod Lovforslaget, men det er vel, fordi Argumenterne virker med en saadan Styrke, at den højtærede Indenrigsminister føler det saa voldsomt, og en Ting yderligere, dette nemlig, at den højtærede Minister fuldkommen har glemt, hvordan man fra hans egen og hans Partis Side agiterede i sin Tid.

Om Fremtiden tales der altsaa meget lidt. Det, der staar fast, er imidlertid dette, at det store Flertal, der gaar med til Gennemførelsen af denne Sag, staar paa det Standpunkt, at det, man her gennemfører, er for lidt, det er daarligt, det skulde være langt, langt bedre, og Grundskyldsvenerne gør allerede gældende, at Venstre burde have taget Skridtet fuldt ud. Men som det altid gaar her i Landet, saa begynder enhver Skat venligt og stilfærdigt, det er, om jeg saa maa sige, en Skats alleregentligste Op-

gave, at begynde venligt og stilfærdigt. Og saa maa man ikke glemme det allervigtigste i denne Sag — og hermed skal jeg slutte —, nemlig dette, at Borgerne her i Landet maa være klare over, at den politiske Stilling for Partiet Venstres Vedkommende i Modsætning til de andre Partier er den, at man bør være Partiet Venstre dybt taknemmelig, baade naar det gaar med Ministeriet og imod det. Thi saa klogt er det nu en Gang indrettet, at naar Partiet Venstre gaar imod Regeringen, er det, fordi Partiet Venstre er det eneste Parti, der virkelig staar fast, og man kan næsten se baade Glædestaarer og sorgbetyngede Miner hos Venstrefolket over, at det virkelig er saa, at Partiet Venstre er det eneste, der kunde sige klart og tydeligt nej. Men naar Billedet skifter, og det er Venstre, der samarbejder med Radikale og Socialdemokrater, saa kan man læse i den samme Presse, at da bør man næsten takke Venstre for alt det, Partiet har gjort, f. Eks. i denne Sag for Grundejerne og for alle Mennesker her i Landet. Venstre skyldes ikke Utak, skrev Venstrepressen forleden, men Tak for den Daad, det her har ydet. Naar man har indrettet det saa snedigt, at man skal takkes, hvilken Stilling man end indtager, saa (Afbrydelse), saa er det, siger det ærede Medlem Hr. Pinholt, fordi man handler fornuftigt, og det ærede Medlem Hr. Kragh siger: som en forstandig Opposition. Ja, det er nu ikke Venstre mere, der alene bestemmer, hvad der er fornuftigt, og hvad der er forstandigt. Der er jo dog et Par Venstremænd, der har ment, at Lovforslaget var mindre fornuftigt og mindre forstandigt; det ærede Medlem Hr. Pinholt forløb sig ganske vist og sagde om den ene af dem, at han var tummelumsk, men det kommer han vel over. Jeg troede overhovedet i min Naivetet, at en Venstremænd ikke kunde være tummelumsk. Venstre tror altsaa, at det kan indbilde Befolkningen, at hvad det overhovedet gør, det er det eneste kloge og det eneste forstandige. Men en Ting maa Venstre indrømme efter at have givet Ministeriet denne betydningsfulde Reform — betydningsfuld i den Forstand, at den givet er Indledningen til noget mere —, at den højtærede Indenrigsminister, der jo virkelig har haft sorgbetyngede Dage i den sidste Tid, ved at et og andet er gaaet ham imod, nu alligevel kan se lidt lysere paa Tilværelsen og sige, at det er Indenrigsministeren, der opnaar Samlingens eneste Resultat. Naar dette er Stillingen, har man ikke nogen som helst Ret til fra Venstres Side at føre den